

עין משפט
נר מצוה

הַלְכָה הַ סִּמּוֹן עֲשִׂין נֹא
עוֹשׂ"ע אֵה"ע סִּמּוֹן קִנּוּ
סְעִיף ג':

מוסף רע"י

[illegible][illegible]

תוספות ישנים

[illegible][illegible]

ציג:

אָרַם לאו כה"ג. ממון פירוש הקונטרס משמע דאזערטן ליה למינקי מקרה משום דבר שלא בא לעולם וקשה לר"י דמה לי שנתות ויזיו"ט משאר ימים וגרלה לר"י כמו שפר"ח דלמא קרא למישרי שבת שלא מן המוקף וא"ת וכיון דשרי לתרוס בשבת מדאורייתא היכי אתא קרא למישרי שלא מן המוקף כיון דיכול להמתין עד השבת ומיורס מן היכא דלמא קרא ו"ל דלמא קרא ו"ל דיש לו פירות צעיר אחרת ואין לו צידו אלא כדי טעודת שבת דאי הוה ממשער מנייהו גופייהו הוה צל ליה שרי משום עונג שבת לעשר מאומן של עיר אחרת שלא מן המוקף וא"ת וצדאי עובדא דרבי ינאי היכי הוה שרי לתרוס שלא מן המוקף כיון דימדאורייתא יכול לתרוס למחר מן המוקף וי"ל דהכא בתרומת פירות דרבנן התיור שלא מן המוקף משום עונג שבת כיון דבעלמא כשהם צעיר ויעי"ל דשרי לתרוס צע"ש שלא מן המוקף כדי שלא יטעך לטרוס ולתרוס בשבת דכל זה עונג שבת:

לְאַחַר שאתנייר לאחר שתניירי בו. וא"ת דלמך צפ"ק

הַגִּיטִין (דף יג: וס) אֶפְיֹלוֹ לִרְיִם דִּלְמָר
מִקְנֵה דָבָר שֶׁלֹּא בָּא לְעוֹלָם הִ"מ
שְׁעוֹלָם אֲבָל לְדָבָר שֶׁאִינוֹ
לֵאמֹר שֶׁלֹּא הִשְׁתָּה מֵהִכָּה שְׁמַעֲיִין
לֵהֱיוֹת דָּבָר שֶׁלֹּא בָּא לְעוֹלָם דִּהְיִי לֵאחֶר
לְעוֹלָם כְּגוֹן לֵאחֶר שֶׁאֲתִגְיִיר וְאִמָּר רַ"י
לְדֹלָה חֲשִׁיד לֵאחֶר שֶׁאֲתִגְיִיר לֹא בָּא
לְעוֹלָם כִּי כִּיוֹן שֶׁהָגוֹן הוּא צְעוֹלָם רַק
שֶׁמִּשְׁמֹחֶק גִּירוֹת אֲבָל הֵסֵם וְנִלְוִים לֹא
בָּאוּ לְעוֹלָם כֻּלָּם וְרַ"י שֶׁצְעִיָּין זֶה
מִתְרַךְ הִרַ"י אֲלֻעוֹר מִשּׁוּבָ"ל אֵהָא
לְמַקְשִׁין דִּלְמָר צִרִישׁ הַמִּפְקִיד (ב"מ
דף יג: וס) אִיִּמּוֹר דִּלְמָר רַ"י כְּגוֹן
שֶׁפִּירוֹת דָּק לְעִצְדִּי דִּלְמָו וְתִימָה דֵּהָא
כָּל הֵנָּה דִּהְכָּא לֹא עִצְדִּי דִּלְמָו וְתִרַךְ

האשה רבה פרק עשירי יבמות

אֵלֶּה לֹא כֵּה"ג. דְּמוּתָר לְעֶשֶׂר עַל מַה שֶּׁלֹּא בָּהּ לְעוֹלָם וְעֹתִיד לִבָּח
לְאוֹרֵךְ עוֹנֵג שָׂבֵת: וְהֵא אֲקָרִינָן בְּחֻלְמָא. לִיל שָׂבֵת זֶה: קְנֵה רִצּוֹן.
מִקְרָא אֶחָד וְשֵׁמוֹ קְנֵה רִצּוֹן: מֵאִי לֹא הִנֵּה בְּעֵתָם כּו'. וְלֹא שְׂפִיר
עֲבָדִית: לֹא. קְרָא אַחֲרֵינָא אֲקָרִינָן: קְנֵה רִצּוֹן לֹא יִשְׁבּוּר. סִיפֵיהּ דְּקְרָא

אלא לאו כי האי גוונא אמר ליה והא אקריין
בחלמא קנה רצון מאי לאו הכי קאמרי לי
יהנה בטחת לך על משענת הקנה הרצון
הזה לא הכי קאמרי לך² קנה רצון לא ישבור
ופשתה כהה לא יכבנה רבי דתניא³ לא
תסגיר עבד אל אדוניו⁶ א' ואומר בלוקח עבד
על מנת לשחררו הכתוב מדבר היכי דמי
א"ר נחמן בר יצחק דכתב ליה לכשאקחך
הרי עצמך קנוי לך מעכשיו⁷ א' מאיר⁸ דתנן
האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר
שאתגיר לאחר שתתגירי לאחר שאשתחרר
הוא קנוי מעכשיו ונאמר עבדך נאמר

שתמות אחותיך לאחר שיהלוצי לך יבמך אינה מקודשת ר"מ ואמר מקודשת ר' אליעזר בן יעקב דתניא ^איתר על כן אמר ר' אליעזר בן יעקב אפי' אם אמר פירות ערוגה זו תלושים יהו תרומה על פירות ערוגה ^ב מחוברים או פירות ערוגה מחוברים על פירות זו תלושין לכשיביאו שלישי ויתלשו והביאו שלישי ונתלשו דבריו קיימן ר' עקיבא דתנן ^גקונם שאני עושה לפי אינו צריך להפיר ר"ע ואמר יפר שמא תעדיף עליו יתר מן הראוי לו בעו מנייה מרב ששת עד אחד ביבמה מהו טעמא דעד אחד משום ^דדמילתא דעבידא לאיגלווי לאחד משקר ואיכא נמי לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיחי ^הדייקא ומינסבא והכא כיון דזימנין דרחמא ליה לא דייקא ומינסבא אמר להו רב ששת תניניה ^ואמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה ואחר כך אמרו לה חילוף הדברים תצא והולד ראשון ואחרון ממור היכי דמי אילימא תרי ותרי מאי חיות דסמכת אחני סמוך אחני ועוד ממזר ספק ממזר הוא וכ"ת לא דק והא מדקתני סיפא הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר ש"מ דוקא קתני אלא לאו ש"מ חד ומעמא דאתו בי תרי אכחשוה ^זהא לאו הכי מהימן ואיכא דאמר הא לא תיבעי לך דאפילו איחי נמי מהימנא דתנן ^חהאשה שאמרה מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם כי תיבעי לך למישרי יבמה לעלמא מ"מ דעד אחד משום דמילתא דעבידא לאיגלווי לא משקר הכא נמי לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיחי דייקא ומינסבא והא לא דייקא ומינסבא דמיסנא הוא דסניא

בעולם כלל אצל הנך דהבא דהו בעולם לא צעין עבדי דלחו וא"ת א"כ צפרק אע"פ (במחזור) וידיה דפרס טעמא דרבי מאיר מתוך שיכול לכופה למעשה ידיה נעשה כאומר יקדשו ידיה לעושיהם וידיה אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם והתניא הרי את מקודשת לי לאחר שאתגיייר וכו' ומשני מההיא דממההיא נמי לא שמעינן שיכול להקדיש דבר שלא בא לעולם כלל כגון מעשה ידיה שלה ואכתי מנינן מאוס דנעשה כאומר יקדשו ידיו לעושיהם וי"ל כיון דחזין דממקתא סבר כר' אליעזר בן עקיבא רבו מיהא ויהא אית ליה בן בסתורא דלדס מקנה דבר שלא בא לעולם כלל וכו' בדפרק מן שמת (ע"ב דף קה דאמר לר"מ המוכה לעובר לא קנה ורב הונא נמי דסבר הכא כר"מ סבירא ליה אף משתדל לא קנה ינא הוי איפכא בקדושין צפרק האומר (דף סג:) דקסבר לאחר שאתגיייר אינה מקודשת ואפ"ה אמר תך נקבה מקודשת לי דאס אסמו מעוברת דצריי קיימין וי"ל דאין לחוש כל כך שכמו כן מנינו סברות וי"ל דרבי חיינא למי"א דאס מקנה דבר שלא בא לעולם דוקא מסיק הכי אע"פ שהמשנה סוברת שאם קדתי הסא אס ילר אשתך נקבה מקודשת לי אינה מקודשת לדברי הכל משום דלא קמני לה

"אחד ביבמה מהו טעמא דעד אחד וכו'. וא"ת מאי קמביעיה לכו הא ודאי טעמא דעד אחד אר"י דמביעיה לכו הא דקסמינן לדיוקא דידה משום דעבדא לא ליגלויי הוא והאי דבידא לא ליגלויי הוא וזוטא כ"ו הכא דלא דייקא כולי האי משום דמרחמא ליה או לא ללמא עיקר טעמא דעד אחד משום לא כיון דמרחמא ליה לא ודייקא כולי האי וממאי כולי האי גופא נאמנת לומר מת עמלי להמייסב לא צריכי דמרחמא ליה לא משקלא במודי אבל אעד אחד איכא למימר דסכמה שפיר ולא דייקא הכא כבעלמא ואח"כ כ"ו אלמא עד אחד מהימן כאן אע"פ שהיא אינה נאמנת לומר מת בני ואח"כ מת בעלי כשהלכה משה שלום (לקמן פס"ד:) דחיישינן דמשקלא משום דמרחמא ליה כל שכן במת בעליך שבעממה נאמנת דייקא כשממיה ע"א להמייסב והא ליכא חומר בסופה כשנופלת מן הגשוזין דבין לרב ובין לשמואל איש ואסורה לחזור או לא אצל מן הגשוזין לכונ"ע מותרת לו לחזור וי"ל דדייקא מ"מ לפי שאין יודעת ונשא לשוק ואיכא חומר ועוד הואיל ואיכא חומר בכל שאר נשים מדקדקת גם זו באחרות שמורבלות מוכר אהני. אע"ג דמרי ומרי ספיקא דרבנן ואיכא לאוקמא בחוקת איסור לינא אר"י היכא דיבא למימר תלא מדי דהוא אינאס לאחד מעדיה דריש פרקין (דף פס"ד:) **ב' תיבעי לך יבמה ע"פ א"מ.** י לישנא סבר דעד אחד עדיף מינה ולא כמו שהיה סבור בלישנא קמא דעד אחד גרובה מינה ת. כן ואח"כ מת בעליך דלאי לא מהימנא אלא שכן היה מעשה דיבמה לעלמא בעו מיהא ועי"ל דאפילו

מדידתו ואולי אחרת ביהוה ירין ויהוה תנאח ודעהו עליהם יחסי קרן אצל כחכב יד אלה
סמאית תצה ירין גינתו בזהו עליה אצל באלע שולח קרן אורא ומלך שחבן

אזה מהם מן ראשון ומושה הכי ארימין דקימא תיחוק ודק ממזר (פספ) [ודא] הוא ממז
אזה דקימא קיסא ארימין אמזר ודאחורין אצל ממזר ש"י דקא חניף אלה אצל ממזר.

דאפלו אזה מהמנהג האזה שאמרה מן בעל גושמה ש"י דקא חניף אלה אצל ממזר.

יבס אצל הכי דקימא בחוקה לשוק אל דבן הפ' שלום בני לבמה האזה שחלה היא ובעלמל
אצל ואח"כ מתי בני ואנמה מן בנה אחרין אצל ממזר אזה נאמה דא"כ גיב עדי שחור מן בנה
באלי למימר בזה קאמר כיון דחזינו בני אשה דומינה ארימין בחוקתו בני אצל אלמל

לֹא מֵצִינוּ לַמִּשְׁפָּט יִצְחָק מִדִּלְקָמֶן דְּמַהִּימָנָא לִוְמָר מַתּ בְּעֵלָה וְחֹא"כ מַתּ בְּנָה דִּי"ל דְּאִיְהִי מַהִּימָנָא

מסורת הש"ס

(א) קדושן סג. גיטין מה.
(ב) גיטין י: ד"מ לב.
(ג) [ל"ז] (דמילא).
(ד) ד"מ חז: קדושן סג.
(ה) קדושן נח: (ס) קדושן סג.
(ו) (תוספתא תרומות פ"ב).
(ז) (גדרס פה, ו) (לקמן).
(ח) קסח: רע"ה לב.
(ט) כבודור לה: (י) (לקמן קיד:
(יא) לעיל גז, י) (לקמן קיד:
(יב) (ויקרא כה).
(יג) וועי' חוס' גיטין לא.
(יד) הממח וכו' גיטין
(טו) אייר דברי שלמ' מן
המקור,

תורה אור השלם

1. עתה הנה בסתור לך
על משענך ההקנה
הרצוץ הזה על מצרים
אשר יסמך איש עליו
ובא בכפו ונקבה בו
פרעה מלך מצרים לכל
הבסחים עליו:
מלכים ב יח כא
2. קנה רצוץ לא ישבור
ופשטה כהה לא יכבה:
לאמות יוציא משפט:
ישעיהו מב ג
3. לא תסגיר עבד אל
אדניו אשר יצל אליך
מעם אדניו:
דברים כג טז

הגהות הב"ח

(א) גמ' על פירות ערוגה
זו מחוברים או פירות
ערוגה זו מחוברים על
פירות ערוגה זו תלושים
כ"ל: (ב) תד"ה אלף כו'
ו"ל דאמא קרא להיבא
כו': (ג) ד"ה לאחר כו'
ה"מ לדבר שהוא בעולם
וכו':

תום' חד מקמאי

[illegible][illegible]

(א) עי' תוס' כאן ד"ה מאי חזית דאפילו לא ניסת לאחד מעדיה לא תנא וי"ע.